உ

செந்திலாண்டவன் துணை

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

௰-வது ஆண்டு நினைவு வெளியீடு

20—3—1950

★

ஸ்ரீ காசி மடம்

1950

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

குரு முனி
அருளிச்செய்த

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடம்
20-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்களுடைய திருவுள்ளப்படி
வெளியிடப்பெற்றது.

பதிப்பாசிரியர் :
வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்

[விரோதி ஆண்டு பங்குனித் திங்கள்]

உரிமைப்பதிவு] ★ [மார்ச்சு 1950

முன்னுரை

'ஆத்திசூடித் திறவுகோல்' என்னும் இந்நூல் சென்னை அரசாங்கப் புத்தக நிலையத்திலுள்ள ஏட்டுப் பிரதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு, அந்நிலையத்திலிருந்து வெளிவரும் வெளியீட்டில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. (Madras Oriental Manuscripts Library Bulletin vol. II. No. 1. Pages 37-40) இது ஷை வெளியீட்டின் பதிப்பாளர் ஸ்ரீ T. சந்திரசேகரன் M. A., L. T., அவர்களின் அநுமதியுடன், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள் நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க, ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாத சுவாமிகள் அவர்களின் 6-வது ஆண்டு நினைவு வெளியீடாகத் தனி நூலாய் வெளிவருகிறது.

அரசாங்க வெளியீட்டில், சில செய்யுட்களின் யாப்பமைதி செம்மையின்றி இருந்ததால், அவ்விடங்கள் சீரமைதி நோக்கிச் செப்பஞ் செய்யப் பெற்றுள்ளன. ஆயினும், ஆராய்வார்க்கு உறுதுணையாகுமாறு ஷை வெளியீட்டில் உள்ளவாறு மூல பாடங்கள் கீழ்க் குறிப்பாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்

ளன. சில அருஞ் சொற்களுக்குப் பொருள்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் நீதிவாக்கியங்களின் கருத்தை விளக்குவதோடு மந்திரம், மருத்துவம், யோகம் முதலிய நுட்பமான கருத்துக்களை மறைபொருளாகவும் விளக்குகின்றது. ஆராய்கின்ற அறிஞர்களுக்கு இந் நுட்பங்கள் புலனாகலாம்.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் சைவசமயம், கல்வி இவைகளை மட்டும் வளர்க்க இதுகாறும் பதினைந்து இலட்சம் ரூபாய்களுக்குமேல் செலவு செய்துள்ளார்கள். பிற அறங்கள் அளவிற்கு அடங்கா. இவர்கள், இச் சிறு நூலின் பெருநுட்பத்தை யோர்ந்து ஆராயும் பேரறிஞர்களுக்குப் பெருநன்மை பயக்கும்படி இதனை வெளியிட்டுதவ மனமுவந்த கருணைக்குத் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும்படி அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருளிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகள் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிகளுக்கு அடியேனின் வணக்கம் என்றும் உரியதாகும்.

வரகநேரி
திருச்சிராப்பள்ளி
20—3—'50

இங்ஙனம்,
தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ooOO★OOoo

அறஞ்செய விரும்பு

இதன் உட்பொருள்

அரனென்ற பொருளல்லால் உலகின் கண்ணே
அண்[1]டருக்குத் தான்முனிவர்[2] காணார் சூக்மம்;
சரமென்றும் பெயர்பெற்று உலகில் தானும்
தனக்குள்ளே தானுகி அண்ட மாகிப்
பரமென்ற கீர்த்தியுள்ள சித்தர் யோகி
பரிவாக உச்சரித்தும்[3] நமனை வெல்வார்;
குருவென்றும் சீடரென்றும் கற்ப மென்றும்
குவலயத்தில் அறஞ்செய்ய விரும்பு மாச்சே.

(மூலப்பிரதி பாடம்.) [1] உலகிலண். [2] முனிவருமே. [3] யஷ்டரித்தும்.

அண்டர் - தேவர். சரம் - சுவாசநடை. கற்பம் - மந்திர சாத்திரம்; சித்தர்கள் மருந்து.

ஆறுவது சினம்

இதன் உட்பொருள்

ஆருவது ஆறுதலம்[1] நிலையைக் கண்டு
அனுதினமும் இருபத்தெட்(டு) அட்சரத்தால்[2]
பேருபெற ஓம்நமசி வாயத் திற்குப்
பிறவிதனை மாற்றிவிட்டப் பெருமை பெற்றுக்
கார்சொரியுஞ் சரமாரி பழக்கஞ் செய்து
காலனைக்கா லால்உதைத்துக் கருணை கொண்டு
சீர்பெறவே[3] சின்மயத்தைத் தியானஞ் செய்து
தீர்வது[4] தான் ஆறுவது[5] சினந்தான் ஆச்சே.[6] 2

(மூ. பா.) [1] ஆருதலம். [2] அக்ஷரத்தினாலே. [3] சீருடனே. [4] தீருவது. [5] ஆருவது. [6] சினம் நமக்குளாச்சே.

ஆருவது - பொருந்துவது ஆறுதலம் - மூலாதாரம் முதலியன. ஓம் நமசிவ(ா)ய - நாலபஞ்சாக்கரம். சின்மயம் - ஞானமயமான கடவுள்.

இயல்வது கரவேல்

இதன் உட்பொருள்

துவிராத வித்தையினை[1] எடுத்து விட்டால்[2]
தானேஉன் தலையிலிடி[3] விழுமே பாரு;
புவியிலின்ன[4] தென்றறிந்து அறமே[5] செய்தால்
புண்ணியனே! உனக்குவசம் புனித வாழ்வு;
கயமானம் இலகுகின்ற[6] கருத்துந் தோன்றும்;[7]
காணாத சிலம்பொலியின் காட்சி காணும்;
சயம்பு[8]லிங்க மாகவேநீ ஆவாய் அல்லோ?
சடுதியினில் இயல்வதைநீ[9] கரந்திடாதே.[10] 3

(மூ. பா.) [1] தாராத வித்தையை. [2] விட்டாலிடி. [3] தலையில். [4] புவிதனிலேயின்ன. [5] அறம். [6] இலகும். [7] தோணும். [8] சுயம்பு. [9] சடுதியாய் நீ இயல்வதை. [10] மறந்திடாதே.

கயமானம் - மிகமேன்மை. சயம்பு - சுயம்பு.

ஈவது விலக்கேல்

இதன் உட்பொருள்

இவறதுதான்[1] நாதவிந்து பூதியத்தில்
இனிதாக்கும் நினைந்திறைமும் அருச்சித்தாக்கால்
கவன[2]மதில் தூக்கிவிடும் கிருபையோடு
கம்பீரம் பெற்றுச்சிவ யோகியாவாய்;
மவுன[3]மது கைகூடும்; யுகாந்த காலம்
வச்சிரம்போல் தேகமது வாசி நிற்கும்;
தவனமாய்[4] ஈவதுதான் விலக்கி விட்டால்
சண்டாள! நற்கதியைச் சாருவாயோ? 4

(மூ. பா.) [1] ஈவதுதான். [2] கெவன. [3] மௌன. [4] கவனமாய்.

இவறல் - ஆசைப்பெருக்கம். பூதியம் - உடல்; பூமியுமாம். வாசி - சுவாசநிலை. தவனம் - ஆசை. சண்டாளன் - கருமத்தை விடுத்தவன்.

உடையது விளம்பேல்

இதன் உட்பொருள்

உடையசத் துக்களின்சங் கதியைக் கல்லான்[1]
 ஒருத்தனுக்கு நீயுரைத்தால் மூழ்கிப் போவாய்;
உடையவன் தான் மூதண்டங் கண்டு கொள்வான்
 ஒருவனுமே தானந்தித் தாயைக் கண்டு
படைமுகத்தில் வில்லெடுப்பான் சரந்[2]தொடுத்துப்
 பாழான ஒன்பதுபத்(து) ஆறு பேரை
விடைவிடென[3] நடுக்கமது செய்து வைத்து
 விந்தாக உடையவனே விளம்பான் ஐயா![4] 5

(மூ. பா.) [1] அண்ட சத்துக்களின் சங்கதிகளைக் கல்லாதான். [2] சுரம். [3] விடவிடென. [4] விளம்பானையா.

? மூதண்டம் . பழைய லோகம். சரம் - அம்பு. ஒன்பது பத்து ஆறு - 96 தத்துவங்கள். விடை - உத்தரம்.

ஊக்கமது கைவிடேல்

இதன் உட்பொருள்

ஊக்கமது அண்டவிந்தை என ஆறுந்தான்
உற்பனமாய் இருதயத்தில் இருத்திக் கொண்டு
ஆக்கையதை அழிக்காமல் நடேசர் பாதம்
அனுதினமும் அர்ச்சித்து அருளைப் பெற்று
வாக்குமனம் ஒன்றாகச் சமாதி பூண்டு
மயிர்ப்பாலம்[1] மீதினிலே மனக்கண் சாத்தித்
தேக்கில்லா அமுதமதைக் கொண்டு நித்தம்
சின்மயத்தின் ஊக்கமதைக் கைவிடாதே. 6

(மூ. பா.) [1] மயிற்பால.

விந்தை - ஆச்சரியம். ஆறு - ஆறுதாரம். உற்பனம் - தோற்றம். ஆக்கை - உடல். சமாதி - அட்டயோகத்தொன்று. பாலம் - நெற்றி நடு. ஊக்கம் மனவெழுச்சி. கை : உபசர்க்கம்.

எண்ணெழுத் திகழேல்

இதன் உட்பொருள்

எண்ணெழுத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு நீதான்
இருந்துவிளை யாடிடுவாய் அட்ட சித்தும்;
கண்ணெழுத்தால் கருவிகளைச் சுட்ட றுத்துக்
கருவாயுள்ள தண்டியின்மேல் ஏறி ஆடி
வண்ணனைத்தான் மாடாக்கிச் சமைத்து வுண்டு
மார்க்கமதைக் கருத்தாலே அறிந்து கொண்டு
திண்ணமுள்ள எண்ணெழுத்தை மாய்ப்பா யானல்
தெறித்து[1]விடும் உன்சிரசு சித்த மாமே. 7

(மூ. பா.) [1] தெரித்து.

எண் - தருக்கநூல். எழுத்து - இலக்கணநூல். அட்டசித்து - அட்டசித்தி; அவை அணிமா, மகிமா முதலியன. தெறித்தல் - சிதறுதல். கண் எழுத்து (மூக்கு நுனியை நோக்கிய) கண் பார்வை.

ஏற்பது இகழ்ச்சி

இதன் உட்பொருள்

ஏர்ப்பதுதான் ஆரென்றால் ஆனைக் கல்லை
இல்லறத்தை வைத்தவன்தான்[1] பூசியாத
கார்த்திகையாம் அருச்சுனன்தான் கண்டெடுத்த
கருத்ததனை[2] அறியாத கசட்டு மாக்கள்
பார்த்திருந்தும் பெண்டுபிள்ளை பண்ணைத்[6] தேடிப்
பாழான நரகத்தில் அழுந்தி நிற்கும்[3]
ஈர்த்திடுநற்[4] பொருளறிந்து தின்பாறைல்
எக்காலும் ஏற்பதில்லை[5] இகழ்ச்சியாமே. 8

(மூ. பா.) [1] வைத்தவன். [2] கருத்தனை. [3] நிற்கு. [4] போற்றியதோர். [5] மாய்ப்பதில்லை. [6] பெண்ணை.

ஏர்ப்பது - ஏற்பது; எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. கசட்டு மாக்கள் - கீழ்மக்கள். பெண்டு-பெண்மகள். பண்ணை - மனைவி; நிலமுமாம்.

ஐயமிட்டுண்

இதன் உட்பொருள்

ஐயமிட்டான்[1] சிறுத்தொண்டன் பிண்டத் தாலே
ஆத்தாளுங் கருணைவைத்துக் கடாட்சித் தாள்
பையரவ மே[2]கொண்டான் காரமான [தான்
பாவையைத்தான் சிரசில்வைத்தான் பரிசில்தே
மெய்யதனை நீக்கிவிட்டான் மகாரத் தாலே [கம்
மேதினியில் அவனுமொரு சித்த னான்;
வய்யகத்து[3] மயக்கமதை நீக்கி விட்டு
மருவிஐய மிட்டுண்ண மகிழுந் தானே. 9

(மூ. பா.) [1]ஐய்யமிட்டான். [2]பைய்யரவமே. [3]வைய்யகத்து.

பிண்டம் - மாமிசம்; பிள்ளைக்கறி. ஆத்தாள் - உமை. காரமானபாவை - கங்கை. வய்யம் - வையம்; உலகம்.

ஒப்புரவொழுகு

இதன் உட்பொருள்

ஒப்புரவாய்ப் பூதியத்தைச் சீர்ப்படுத்தி[1]
உயர்ந்திருக்கும் தாமிரத்தை[2]த் தகடு தட்டிக்
கப்பில்லாப் பூபதியை மேலே யேற்றிக்
கருவான தேய்வினிலே கதிக்க வாட்டித்
தப்பில்லா எருவாலே புடத்தைப் போட்டுத்
தருவான இருதுருத்தி கொண்டு ஊதி
அப்பனே! உருக்கியபின் ஆஊ நாடி
அழகாக ஒப்புரவாய் அழகு செய்யே.

(மூ. பா.) [1]சீர்படுத்தி. [2]தாம்பரத்தை.

ஒப்புரவு - முறைமை. பூபதி - ஓர் குளிகை. தேய்வு - தேயு - அக்கினி. எரு - எருமுட்டை. இரு துருத்தி - கடுநாடி; சுழிமுனை : அது மூலாதாரத்தி லிருந்து உச்சித் துவாரம் வரை நிற்கும் நாடி.

ஓதுவ தொழியேல்

இதன் உட்பொருள்

ஓதுவதே[1] அண்டபிண்டம் நந்தி பிண்டம்
ஒருக்காலும் மறந்துவிட்டால் ஆண்டு பாழாம்;
சேதமது செய்யாமல் செய்தா யானால்
திருமகளே! ஆண்டுக்கு முன்னா ருகும்;
பாதமதை இன்னதென்று பூசை செய்து
பண்பான அரியென்று[2] பகர்வா யானால்
காதமது போய்விடுமே[3] ஓதுவதி னின்று[4]
கலங்காதே; தோளிலேதான் கண்டு கொள்ளே. 11

(மூ. பா.) [1] ஓதுவது. [2] வரியென்று. [3] போய் விடும். [4] ஓதுவதில்.

ஆண்டு - அங்கு. சேதம் - அழிவு. அரி - ஹரி. காதம் - காவதம்; அது நாலு கூப்பீடுகொண்ட தூரம்.

ஔவியம் பேசேல்

இதன் உட்பொருள்

அவ்வியமது[1] இருந்துநீ பேசுவா யாகில்
ஐந்திருந்தும் காலாகி மடித்துப் போவாய் ;
அவ்வியமதைக் கைவிட்டு[2] ஆதி தன்னை
அஞ்சலித்து அடிதொழுது அமர்ந்து நின்றால்
அவ்வியத்தால்[3] கூக்குரல்கள் நிரம்ப[4] உண்டு ;
ஆறிரண்டு பன்னிரண்டில்[5] அடங்குஞ் சோதி
அவ்வியத்தை[6] இன்னதென அறிந்தா[7] யானால்
அண்டரண்டம் உன்வசமே ஆகுந் தானே. 12

(மூ. பா.) [1] ஔவியமது. [2] ஔவியமதை விட்டுநீ. [3] ஔவியத்தால். [4] ரொம்ப. [5] பன்னிரெண்டில். [6] ஔவியத்தை. [7] யின்னதென்றறிந்தா.

அவ்வியம் - ஔவியம் - பொறாமை. ஆதி - இறைவன் ; சத்தியுமாம். பன்னிரண்டு - துவாத சாந்தம்.

அஃகஞ் சுருக்கேல்

இதன் உட்பொருள்

சுருக்குவது மயிர்ப்பால மீதில் தானும்
தூண்டாத தீபம்போல் இருக்க வேணும்;
பருகுங்கால்[1] தெரியுமல்லோ? காயின் போகம்
பலிதமாக இல்லையென அறிந்து[2] கொள்ளு;
பெருக்கமுடன்[3] போசனமும் நீரும் உண்டால்
பேதைகளே! மனிதருக்குச் சாவு முண்டோ?
உருக்கலந்த போதேதான் எல்லா மாச்சு
ஊஅஃகஞ்[4] சுருக்கமதை உன்னிப் பாரே. 13

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்
முற்றிற்று.

(மூ. பா.) [1] பழகச்சே. [2] பலிதமா மில்லையென் றறிந்து. [3] பெருக்கவே. [4] அக்கம்.

சுருக்குவது - (மனத்தை) அடக்குவது. அஃகம் தானியம். உன்னி - நினைத்து.

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

கலைமகள்

“ தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்;வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.”

— குமரகுருபர சுவாமி[illegible]

சிட்டி பிரஸ், மதுரை ரோடு, திருச்சி.